

**דאי** דרב קשיא דרב אדרב בתרתי דאמר רב מבוי שנפרץ במילואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת. דבני מבוי לא אסרי עלה דאין דריסתם עלה<sup>א</sup> ורשות הרבים נמי לא אסרה דלא הוי פרצה יותר מעשר והוי פתח ומבוי אסור משום פילוש<sup>ב</sup> דהעומד במבוי רואה

רשות הרבים כנגדו ואינו רואה שיכול לנטות לכאן ולכאן ומדנקט נפרצה חצר כנגדו משמע דוקא שנפרצה חצר כנגדו אסור משום דהוי כמפולש אבל לא נפרצה אפילו אם לא עירבו מותר אע"ג דנפרץ המבוי במלואו לאחר משום דקסבר נראה מבחון וסוה מצפנים נידון משום לחי ופתח ומתני' דגדולה מותרת וקטנה אסורה מוקף לה צנכנסין כותלי קטנה לגדולה וליכא למימר דאסור משום מפולש ומשום שנפרץ במלואו ולא עירבו קאמר דא"כ הוה ליה למינקט פרצה דהוה משמע דאסור משום מפולש וגם הוה משמע מדנקט רחצה ולא נקט חצר מכלל דבחצר יש עוד איסור אחר דהיינו משום שלא עירבו אבל השתא דנקט חצר משמע אפילו איסור דלא עירבו דשייך בחצר ליכא אלא משום שנפרצה

חצר כנגדו והיינו דקשיא דרב אדרב בתרתי דרב סבר נידון משום לחי ופתח ואסור משום מפולש ורב יהודה סבר דאין אסור משום מפולש ונראה מבחון וסוה מצפנים אינו נידון משום לחי ופתח<sup>א</sup>. אסברא לך כאן שעירבו כלומר רב לא אסר מטעם מפולש ולא נקט נפרצה חצר כנגדו אלא משום שריותא דחצר אע"ג דרבים נכנסין לה צו ויואלין לה צו שריא אבל מבוי אסור אפילו לא נפרצה חצר כנגדו משום דנפרץ במלואו לחצר ולא עירבו וסבר נראה מבחון אינו נידון משום לחי ופתח<sup>א</sup> ודווקא נפרץ במלואו אבל אי לא הוה נפרץ במלואו שרי אע"ג דלא עירבו כיון דלניה רגילה צו כדאמר ונפרץ משמע דלניה רגילה צו<sup>ב</sup> והוה הדין <sup>ג</sup> דהוה מצי למינקט במבוי פתוח לחצר דאסור כיון דרגילה צו אע"ג דלא הוי במלואו אלא אי נקט הכי לא הוה קמ"ל רב מידי דכיון דפתח גמור הוה פשיטא דלא אחר רבים ומצטלי מחייתא אי נמי לא הוה מצי למינקט בפתוח לחצר דאע"ג דרגילה צו הוה שרי הואיל ולבני חצר יש להם דרך לרה"ר בלא מבוי דכגון זו כופין אותו על מדת סדום כדאמרין בני שוהילאי<sup>ה</sup> (לקמן ד' מט.) גבי חצר שבין שני מצאות: <sup>ה</sup> **ב**עיר בן קמיפאצי בדרב יוסף. דהיינו כלה לאמנע רחצה<sup>ו</sup> ורב יוסף מפרש מילתיה דרב יהודה ה' דלמר אין לרץ כלום ותירוך דכאן צעירוי לא תירץ צימי ד יוסף וסבר רב ר' יוסף

דנראה מבחון לרב נידון משום לחי כדס"ד מעיקרא אליבא דרב והכי נמי דייק רב יוסף ממלתיה דרב הוגא דהוה תלמידיה דרב דנדון משום לחי אך קשה דלא שייך למימר קמיפלגי דברב יוסף הואיל ולא איירו כמה שצא רב יוסף לחדש והיינו דאסור צדידי רחבה<sup>ז</sup> וי"ל דאי לאו מילתיה דרב יוסף ה"א דפלגי נמי צדידי רחבה והוה קשה היכי שרי שמואל צדידי רחבה היכא דאיכא תרתי לריעותא שצידו אחד מפולש עד רה"ר וצידו השני נמי אע"ג דנראה מבחון האמר שמואל דאין נידון משום לחי<sup>ח</sup> לכן הולריך להציד דרב יוסף דבכלה לאמנע רחבה פליגי דלא הוי תרתי לריעותא וגם לרב נמי הוה קשה הואיל וסבר נידון משום לחי אמאי אסר משום מפולש דהוה סברא לומר דהא בזהא תליא ולכן מיימי דרב יוסף דלאו הא בזהא תליא דבכלה לצדי רחבה אסור לכויל עולמא אפילו למאן דאמר נידון משום לחי וטעמא משום דלמפולש לא מהני לחי <sup>ט</sup> (אלא לר' יהודה והא דלא משני לעיל דרב יהודה בכלה לאמנע ודרב בכלה מן הזד או כאן צוה כנגד זה וכאן צוה שלא כנגד זה משום דהאמת מירץ לו דהא רב שטת לא מתחמת קשיא מירץ אלא קבלה היתה צידו קי יש לפרש לפי שטת רש"י <sup>י</sup> ור"י מפרש דרחצה דהכא לא הויה כרחצה דר' (ז' מד:) דתתם מייירי ציתירה מצית סאתים ולא הוקף לצירה והויה כרמלית ואין מטלטלין זה אלא צד' אבל רחצה דהכא אינו כן דא"כ הוה כלה לבקעה אלא מייירי דצאית זה דיוירין מןדמפליג בין עירבו ובין לא עירבו דלא גרע מחורצה דלמר בפרק הדר (לקמן ד' עד.) דאסור כ"ש רחצה דצית זה דיוירין טפי מחורצה והיתה אסורה אי לאו דס"ד השתא דסבר רב יהודה נראה מבחון נידון משום לחי וקס"ד השתא מדלא מפליג רב יהודה בצריותא משמע דשרי בכל ענין אפילו כלה לצדי רחצה ונפרצה <sup>יא</sup> חצר כנגדו<sup>יב</sup> ואפילו לא עירבו ועוד מדאיירי רב יהודה בנפרצה כנגדו ויאטנריך לאשמועינן דלא הוי מפולש א"כ על כרחק ס"ל נראה מבחון וסוה מצפנים נדון משום לחי דאי לא חשיב לחי אמאי שרי בכלה לצדי רחצה דלאמנע רחצה פשיטא דלא הוי מפולש וא"כ איכא תרתי לריעותא שצידו אחד מפולש עד רשות הרבים וצידו השני נמי נהי דנראה מבחון הא לא חשיב לחי אלא ודאי חשיב לחי והשתא לך הא הוי תרתי לריעותא [דחשיב] לחי מצד אחד<sup>יג</sup> כדאמר לקמן (ד' ט.) ולימא לצד מרווח אחת וחסריה<sup>יד</sup> ונקט רחצה משום דעובדא הכי הוה אלא חצר אע"ג דרב יוסף קאמר משמיה דרב יהודה והוה מוקף לה לקמן בכלה לאמנע רחצה אבל צדידי רחצה אסור ההוא לא שנו הוי לפי המסקנא. חצר מותרת ומבוי אסור השתא ס"ד אסור משום מפולש בכלה לצדי חצר ונפרצה כנגדו אפילו עירבו דבכלה לאמנע אין סברא לאסור משום פילוש<sup>טו</sup> כדקאמר ונפרץ חצר כנגדו ולא נפרצה חצר כנגדו מדנקט במלואו משמע דאסור משום דנפרץ במלואו דהיינו בלא עירבו ובדלא נפרצה כנגדו דאי בנפרצה ובעירבו מאי אריא ונפרץ במלואו<sup>טז</sup> \* דאפילו לא נפרץ במלואו הוי כמפולש ולא מהני לחי עד דאיכא נזרת הפתח ועוד מדנקט חצר ולא נקט קרפף דלית זה דיוירין משמע משום דיוירין שצחצר בא נמי לאסור<sup>טז</sup> ועוד דאי לא אסור אלא משום פילוש הוה ליה למימר מבוי שנפרץ במלואו לצדי חצר מדלא נקט הכי משמע דבכלה לאמנע נמי מייירי ואסור משום לחי עירבו וסבר נראה מבחון וסוה מצפנים אינו נידון משום לחי ומיהו מדלמר צדידי חצר משום פילוש אין להוכיח דסבר דלניו נידון משום לחי דאפילו נידון משום לחי הוי מפולש דהא רב יוסף אסר צדידי רחבה לכו"מ צדידי חצר משום לחי<sup>יז</sup> נידון משום לחי. דרב אדרב נמי ל"ק כאן צעירבו פי' אי דרב יהודה בכלה לאמנע כדמפרש רב יוסף אע"ג דלא מפליג בצריותא אין לחוש מוקף לה לקמן בכלה לאמנע רחצה אבל צדידי רחצה אסור פירש כאן ועוד כיון דסבר רב נראה מבחון לא הוי לחי לא חש לפרש דאיירי בכלה לאמנע רחצה דבכלה מן הזד הוי תרתי לריעותא אע"ג דרב יוסף אית ליה נראה מבחון נידון משום לחי כדדייק לקמן ממלתיה דרב הוגא<sup>יח</sup> מ"מ אוקי מילתיה דרב יהודה צעירבו משום דרב יהודה תחלת דבריו אמר משמיה דרב ונראה לרב יוסף דהקיום<sup>יט</sup> נמי הוי משמיה דרב אע"פ שסתם אי"ר יהודה כו' ולא פירש משם מי אמר וכן רב יוסף אמר בסתם משמיה דרב יהודה מ"מ היה נראה לו שגם זה מדברי רב ורב סבר אינו נידון משום לחי<sup>י</sup> והשתא אחי שפיר דקמפלגי בזהא שצא רב יוסף לחדש<sup>י</sup> ומיהו רבינו חננאל מיישב דלמי שפיר דקא מיפלגי דברב יוסף דרב יהודה שרי אפילו זה כנגד זה כרב יוסף<sup>כ</sup> ורב כרבה<sup>כא</sup> דבעי זה שלא כנגד זה<sup>כב</sup> ולקמן נמי משמע דרבה פליג אדרב יוסף דפרץ ולרבה דלמר זה כנגד זה אסור<sup>כג</sup> מיהו ה"ל למימר דרבה ודרב יוסף איכא צינייהו:

## מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

**במלואו**. כותל אמנעי על פני כולו: **ונפרצה חצר כנגדו**. בפחות מעשר: **חצר מותרת**. דלדידה לא הוי במלואה ונשתמרו בה גיפופין מכאן ומכאן לפיכך לגבי ידיה פתחים ניניהו ולא אסרי עלה בני מבוי שאין מבוי אסור על חצירות הפתוחין לו אבל חצירות אסרין במבוי שהרי דריסת רגליהם עליו ורשות הרבים נמי לא אסר עלה דחצר הפתוח לו כפתח<sup>א</sup>: **הוא: ומבוי אסור**. קס"ד מדנקט ונפרצה חצר כנגדו משום דמייחוי כמבוי מפולש קא אסר ליה ולא משום דנפרץ לחצר ורב יהודה מדנקט רחצה אשמעינן דמשום מפולש לא מיתסר וברחצה ליכא דיוירין דליתסרו עליה אבל אי הוה כלה לחצר אסרי עליה ולקמן מפרש טעמייהו. והיינו דקשיא דרב אדרב בתרתי אי משום מפולש אי משום הנפרץ לחצר ואסרי עליה בני חצר דנפרץ המבוי במלואו לרשות האסורה לו: **לא ידענא**. ממאן גמרה: **דדורא דרעווא**. כפר רועים: **שכלה לרחצה**. ורחצה נפרצה בכותל שכנגדה: **אסברא לך**. מילתיה דרב דגמירנא לה מנייה: **כאן שעירבו כאן שלא עירבו**. כלומר האי מבוי אסור דקאמר רב יש חילוק בצדד שפעמים אסור ופעמים מותר עירבו בני החצר עם בני מבוי בני מבוי מותרין דאסר ליה רב לאו משום מפולש קאסר ליה כדמוקמין לקמן <sup>ב</sup>]. צוה שלא כנגד זה והאי נפרצה חצר כנגדו משום רבותא דחצר נקט דאף על גב דרבים נכנסין לה צו ויואלין לה צו אפילו הכי שריא הואיל ונפרצה בפחות מעשר דחשיב כפתח חצר אבל איסור מבוי לאו משום פירצה] דכותל שכנגדו הוה אלא משום דבני חצר אסרי עליה כי לא עירבו דכיון דלדידיה הוי מלואו פירצה הוה ודיוירי חצר אסרין עליו והוה אינו אסור עליהן כדאמרין בפרק כל גגות העיר (לקמן ד' כג.) גבי חצר גדולה שנפרצה לקטנה דיורי גדולה בקטנה כלומר אוסרים בקטנה דדידיה הוה דצטלה לגבה ואין דיוירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח הוה וסתי חצירות שיש צינייהן פתח לא אסרן אהדדי כדאמרין בפרק חלון (לקמן ד' ע'.) נפרץ הכותל עד עשר אמות אם ראו מערצין שנים ואם ראו מערצין אחד מפני שהוא כפתח ושיניהם מותרין זה צוה: **דרב אדרב נמי לא פיקשי**. כלומר מהשתא מצינן למימר דרב יהודה דדורא דרעווא כרב עבדוה כדאמרין כאן שעירבו וכאן שלא עירבו וברחצה ליכא דיוירין למיסרי אמבוי: ולמאי

אסור דקאמר רב יש חילוק בצדד שפעמים אסור ופעמים מותר עירבו בני החצר עם בני מבוי בני מבוי מותרין דאסר ליה רב לאו משום מפולש קאסר ליה כדמוקמין לקמן <sup>ב</sup>]. צוה שלא כנגד זה והאי נפרצה חצר כנגדו משום רבותא דחצר נקט דאף על גב דרבים נכנסין לה צו ויואלין לה צו אפילו הכי שריא הואיל ונפרצה בפחות מעשר דחשיב כפתח חצר אבל איסור מבוי לאו משום פירצה] דכותל שכנגדו הוה אלא משום דבני חצר אסרי עליה כי לא עירבו דכיון דלדידיה הוי מלואו פירצה הוה ודיוירי חצר אסרין עליו והוה אינו אסור עליהן כדאמרין בפרק כל גגות העיר (לקמן ד' כג.) גבי חצר גדולה שנפרצה לקטנה דיורי גדולה בקטנה כלומר אוסרים בקטנה דדידיה הוה דצטלה לגבה ואין דיוירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח הוה וסתי חצירות שיש צינייהן פתח לא אסרן אהדדי כדאמרין בפרק חלון (לקמן ד' ע'.) נפרץ הכותל עד עשר אמות אם ראו מערצין שנים ואם ראו מערצין אחד מפני שהוא כפתח ושיניהם מותרין זה צוה: **דרב אדרב נמי לא פיקשי**. כלומר מהשתא מצינן למימר דרב יהודה דדורא דרעווא כרב עבדוה כדאמרין כאן שעירבו וכאן שלא עירבו וברחצה ליכא דיוירין למיסרי אמבוי: ולמאי

משום לחי אף קשה דלא שייך למימר קמיפלגי דברב יוסף הואיל ולא איירו כמה שצא רב יוסף לחדש והיינו דאסור צדידי רחבה<sup>ז</sup> וי"ל דאי לאו מילתיה דרב יוסף ה"א דפלגי נמי צדידי רחבה והוה קשה היכי שרי שמואל צדידי רחבה היכא דאיכא תרתי לריעותא שצידו אחד מפולש עד רה"ר וצידו השני נמי אע"ג דנראה מבחון האמר שמואל דאין נידון משום לחי<sup>ח</sup> לכן הולריך להציד דרב יוסף דבכלה לאמנע רחבה פליגי דלא הוי תרתי לריעותא וגם לרב נמי הוה קשה הואיל וסבר נידון משום לחי אמאי אסר משום מפולש דהוה סברא לומר דהא בזהא תליא ולכן מיימי דרב יוסף דלאו הא בזהא תליא דבכלה לצדי רחבה אסור לכויל עולמא אפילו למאן דאמר נידון משום לחי וטעמא משום דלמפולש לא מהני לחי <sup>ט</sup> (אלא לר' יהודה והא דלא משני לעיל דרב יהודה בכלה לאמנע ודרב בכלה מן הזד או כאן צוה כנגד זה וכאן צוה שלא כנגד זה משום דהאמת מירץ לו דהא רב שטת לא מתחמת קשיא מירץ אלא קבלה היתה צידו קי יש לפרש לפי שטת רש"י <sup>י</sup> ור"י מפרש דרחצה דהכא לא הויה כרחצה דר' (ז' מד:) דתתם מייירי ציתירה מצית סאתים ולא הוקף לצירה והויה כרמלית ואין מטלטלין זה אלא צד' אבל רחצה דהכא אינו כן דא"כ הוה כלה לבקעה אלא מייירי דצאית זה דיוירין מןדמפליג בין עירבו ובין לא עירבו דלא גרע מחורצה דלמר בפרק הדר (לקמן ד' עד.) דאסור כ"ש רחצה דצית זה דיוירין טפי מחורצה והיתה אסורה אי לאו דס"ד השתא דסבר רב יהודה נראה מבחון נידון משום לחי וקס"ד השתא מדלא מפליג רב יהודה בצריותא משמע דשרי בכל ענין אפילו כלה לצדי רחצה ונפרצה <sup>יא</sup> חצר כנגדו<sup>יב</sup> ואפילו לא עירבו ועוד מדאיירי רב יהודה בנפרצה כנגדו ויאטנריך לאשמועינן דלא הוי מפולש א"כ על כרחק ס"ל נראה מבחון וסוה מצפנים נדון משום לחי דאי לא חשיב לחי אמאי שרי בכלה לצדי רחצה דלאמנע רחצה פשיטא דלא הוי מפולש וא"כ איכא תרתי לריעותא שצידו אחד מפולש עד רשות הרבים וצידו השני נמי נהי דנראה מבחון הא לא חשיב לחי אלא ודאי חשיב לחי והשתא לך הא הוי תרתי לריעותא [דחשיב] לחי מצד אחד<sup>יג</sup> כדאמר לקמן (ד' ט.) ולימא לצד מרווח אחת וחסריה<sup>יד</sup> ונקט רחצה משום דעובדא הכי הוה אלא חצר אע"ג דרב יוסף קאמר משמיה דרב יהודה והוה מוקף לה לקמן בכלה לאמנע רחצה אבל צדידי רחצה אסור ההוא לא שנו הוי לפי המסקנא. חצר מותרת ומבוי אסור השתא ס"ד אסור משום מפולש בכלה לצדי חצר ונפרצה כנגדו אפילו עירבו דבכלה לאמנע אין סברא לאסור משום פילוש<sup>טו</sup> כדקאמר ונפרץ חצר כנגדו ולא נפרצה חצר כנגדו מדנקט במלואו משמע דאסור משום דנפרץ במלואו דהיינו בלא עירבו ובדלא נפרצה כנגדו דאי בנפרצה ובעירבו מאי אריא ונפרץ במלואו<sup>טז</sup> \* דאפילו לא נפרץ במלואו הוי כמפולש ולא מהני לחי עד דאיכא נזרת הפתח ועוד מדנקט חצר ולא נקט קרפף דלית זה דיוירין משמע משום דיוירין שצחצר בא נמי לאסור<sup>טז</sup> ועוד דאי לא אסור אלא משום פילוש הוה ליה למימר מבוי שנפרץ במלואו לצדי חצר מדלא נקט הכי משמע דבכלה לאמנע נמי מייירי ואסור משום לחי עירבו וסבר נראה מבחון וסוה מצפנים אינו נידון משום לחי ומיהו מדלמר צדידי חצר משום פילוש אין להוכיח דסבר דלניו נידון משום לחי דאפילו נידון משום לחי הוי מפולש דהא רב יוסף אסר צדידי רחבה לכו"מ צדידי חצר משום לחי<sup>יז</sup> נידון משום לחי. דרב אדרב נמי ל"ק כאן צעירבו פי' אי דרב יהודה בכלה לאמנע כדמפרש רב יוסף אע"ג דלא מפליג בצריותא אין לחוש מוקף לה לקמן בכלה לאמנע רחצה אבל צדידי רחצה אסור פירש כאן ועוד כיון דסבר רב נראה מבחון לא הוי לחי לא חש לפרש דאיירי בכלה לאמנע רחצה דבכלה מן הזד הוי תרתי לריעותא אע"ג דרב יוסף אית ליה נראה מבחון נידון משום לחי כדדייק לקמן ממלתיה דרב הוגא<sup>יח</sup> מ"מ אוקי מילתיה דרב יהודה צעירבו משום דרב יהודה תחלת דבריו אמר משמיה דרב ונראה לרב יוסף דהקיום<sup>יט</sup> נמי הוי משמיה דרב אע"פ שסתם אי"ר יהודה כו' ולא פירש משם מי אמר וכן רב יוסף אמר בסתם משמיה דרב יהודה מ"מ היה נראה לו שגם זה מדברי רב ורב סבר אינו נידון משום לחי<sup>י</sup> והשתא אחי שפיר דקמפלגי בזהא שצא רב יוסף לחדש<sup>י</sup> ומיהו רבינו חננאל מיישב דלמי שפיר דקא מיפלגי דברב יוסף דרב יהודה שרי אפילו זה כנגד זה כרב יוסף<sup>כ</sup> ורב כרבה<sup>כא</sup> דבעי זה שלא כנגד זה<sup>כב</sup> ולקמן נמי משמע דרבה פליג אדרב יוסף דפרץ ולרבה דלמר זה כנגד זה אסור<sup>כג</sup> מיהו ה"ל למימר דרבה ודרב יוסף איכא צינייהו: וזרקין

<sup>[1]</sup> רש"י.
<sup>[2]</sup> והיינו דקאמר רב נפרצה חצר כנגדו, כלומר כנגדו ממש. שם.
<sup>[3]</sup> אלאמא דעתו של רב יוסף כנגד דבריו של רבה הוא. מילוי.

<sup>[4]</sup> ב"ק: כ"א (ב' דפתח, ג') וליכא למימר דנקט הכי לאשמעי' דלא חזינה גינלה זו מותר דלמי' מאי פריך לקמן מאי קמ"ל רב, א) שייך לך מ. ומתא"מ כמד דיק ד"ה בעירבו עם ד"ה דאי ד"ה אס כולס דיבור אחד,

<sup>[5]</sup> הגהות הב"ח
<sup>[6]</sup> תוס' ד"ה בעירבו וכו'. דלמפולש לא מהני לחי אלא. נמחק מיבא אלא ונצויה נמחק ג"כ מ"ה ש"צ: (ג) בא"י בלה לניד רחצה ונפרצה הרחבה כנגדו:

<sup>[7]</sup> מוסף תוספות
<sup>[8]</sup> בבי מבוי לעולם אינם יכולין לאסור על בני חצר כי אין להם דרים' רגל עליהם. רמב"ם ירושת תל"ז ג' (דיוין דנפרצה חצר כנגד הפירצה של מבוי מיהוי כמו מבוי מפולש. תוס' דלעיל.

<sup>[9]</sup> רמב"ם דקרא רחבה דלית בה דיוירין. אבל חצר אע"ג דלא נפרצה כנגדו המבוי אסור, דנפרץ במלואו למקום האסור לו. תוס' דלעיל.
<sup>[10]</sup> דלעיל.
<sup>[11]</sup> דלעיל.
<sup>[12]</sup> דלעיל.
<sup>[13]</sup> דלעיל.
<sup>[14]</sup> דלעיל.
<sup>[15]</sup> דלעיל.
<sup>[16]</sup> דלעיל.
<sup>[17]</sup> דלעיל.
<sup>[18]</sup> דלעיל.
<sup>[19]</sup> דלעיל.
<sup>[20]</sup> דלעיל.
<sup>[21]</sup> דלעיל.
<sup>[22]</sup> דלעיל.
<sup>[23]</sup> דלעיל.
<sup>[24]</sup> דלעיל.
<sup>[25]</sup> דלעיל.
<sup>[26]</sup> דלעיל.
<sup>[27]</sup> דלעיל.
<sup>[28]</sup> דלעיל.
<sup>[29]</sup> דלעיל.
<sup>[30]</sup> דלעיל.
<sup>[31]</sup> דלעיל.
<sup>[32]</sup> דלעיל.
<sup>[33]</sup> דלעיל.
<sup>[34]</sup> דלעיל.
<sup>[35]</sup> דלעיל.
<sup>[36]</sup> דלעיל.
<sup>[37]</sup> דלעיל.
<sup>[38]</sup> דלעיל.
<sup>[39]</sup> דלעיל.
<sup>[40]</sup> דלעיל.
<sup>[41]</sup> דלעיל.
<sup>[42]</sup> דלעיל.
<sup>[43]</sup> דלעיל.
<sup>[44]</sup> דלעיל.
<sup>[45]</sup> דלעיל.
<sup>[46]</sup> דלעיל.
<sup>[47]</sup> דלעיל.
<sup>[48]</sup> דלעיל.
<sup>[49]</sup> דלעיל.
<sup>[50]</sup> דלעיל.
<sup>[51]</sup> דלעיל.
<sup>[52]</sup> דלעיל.
<sup>[53]</sup> דלעיל.
<sup>[54]</sup> דלעיל.
<sup>[55]</sup> דלעיל.
<sup>[56]</sup> דלעיל.
<sup>[57]</sup> דלעיל.
<sup>[58]</sup> דלעיל.
<sup>[59]</sup> דלעיל.
<sup>[60]</sup> דלעיל.
<sup>[61]</sup> דלעיל.
<sup>[62]</sup> דלעיל.
<sup>[63]</sup> דלעיל.
<sup>[64]</sup> דלעיל.
<sup>[65]</sup> דלעיל.
<sup>[66]</sup> דלעיל.
<sup>[67]</sup> דלעיל.
<sup>[68]</sup> דלעיל.
<sup>[69]</sup> דלעיל.
<sup>[70]</sup> דלעיל.
<sup>[71]</sup> דלעיל.
<sup>[72]</sup> דלעיל.
<sup>[73]</sup> דלעיל.
<sup>[74]</sup> דלעיל.
<sup>[75]</sup> דלעיל.
<sup>[76]</sup> דלעיל.
<sup>[77]</sup> דלעיל.
<sup>[78]</sup> דלעיל.
<sup>[79]</sup> דלעיל.
<sup>[80]</sup> דלעיל.
<sup>[81]</sup> דלעיל.
<sup>[82]</sup> דלעיל.
<sup>[83]</sup> דלעיל.
<sup>[84]</sup> דלעיל.
<sup>[85]</sup> דלעיל.
<sup>[86]</sup> דלעיל.
<sup>[87]</sup> דלעיל.
<sup>[88]</sup> דלעיל.
<sup>[89]</sup> דלעיל.
<sup>[90]</sup> דלעיל.
<sup>[91]</sup> דלעיל.
<sup>[92]</sup> דלעיל.
<sup>[93]</sup> דלעיל.
<sup>[94]</sup> דלעיל.
<sup>[95]</sup> דלעיל.
<sup>[96]</sup> דלעיל.
<sup>[97]</sup> דלעיל.
<sup>[98]</sup> דלעיל.
<sup>[99]</sup> דלעיל.
<sup>[100]</sup> דלעיל.
<sup>[101]</sup> דלעיל.
<sup>[102]</sup> דלעיל.
<sup>[103]</sup> דלעיל.
<sup>[104]</sup> דלעיל.
<sup>[105]</sup> דלעיל.
<sup>[106]</sup> דלעיל.
<sup>[107]</sup> דלעיל.
<sup>[108]</sup> דלעיל.
<sup>[109]</sup> דלעיל.
<sup>[110]</sup> דלעיל.
<sup>[111]</sup> דלעיל.
<sup>[112]</sup> דלעיל.
<sup>[113]</sup> דלעיל.
<sup>[114]</sup> דלעיל.
<sup>[115]</sup> דלעיל.
<sup>[116]</sup> דלעיל.
<sup>[117]</sup> דלעיל.
<sup>[118]</sup> דלעיל.
<sup>[119]</sup> דלעיל.
<sup>[120]</sup> דלעיל.
<sup>[121]</sup> דלעיל.
<sup>[122]</sup> דלעיל.
<sup>[123]</sup> דלעיל.
<sup>[124]</sup> דלעיל.
<sup>[125]</sup> דלעיל.
<sup>[126]</sup> דלעיל.
<sup>[127]</sup> דלעיל.
<sup>[128]</sup> דלעיל.
<sup>[129]</sup> דלעיל.
<sup>[130]</sup> דלעיל.
<sup>[131]</sup> דלעיל.
<sup>[132]</sup> דלעיל.
<sup>[133]</sup> דלעיל.
<sup>[134]</sup> דלעיל.
<sup>[135]</sup> דלעיל.
<sup>[136]</sup> דלעיל.
<sup>[137]</sup> דלעיל.
<sup>[138]</sup> דלעיל.
<sup>[139]</sup> דלעיל.
<sup>[140]</sup> דלעיל.
<sup>[141]</sup> דלעיל.
<sup>[142]</sup> דלעיל.
<sup>[143]</sup> דלעיל.
<sup>[144]</sup> דלעיל.
<sup>[145]</sup> דלעיל.
<sup>[146]</sup> דלעיל.
<sup>[147]</sup> דלעיל.
<sup>[148]</sup> דלעיל.
<sup>[149]</sup> דלעיל.
<sup>[150]</sup> דלעיל.
<sup>[151]</sup> דלעיל.
<sup>[152]</sup> דלעיל.
<sup>[153]</sup> דלעיל.
<sup>[154]</sup> דלעיל.
<sup>[155]</sup> דלעיל.
<sup>[156]</sup> דלעיל.
<sup>[157]</sup> דלעיל.
<sup>[158]</sup> דלעיל.
<sup>[159]</sup> דלעיל.
<sup>[160]</sup> דלעיל.
<sup>[161]</sup> דלעיל.
<sup>[162]</sup> דלעיל.
<sup>[163]</sup> דלעיל.
<sup>[164]</sup> דלעיל.
<sup>[165]</sup> דלעיל.
<sup>[166]</sup> דלעיל.
<sup>[167]</sup> דלעיל.
<sup>[168]</sup> דלעיל.
<sup>[169]</sup> דלעיל.
<sup>[170]</sup> דלעיל.
<sup>[171]</sup> דלעיל.
<sup>[172]</sup> דלעיל.
<sup>[173]</sup> דלעיל.
<sup>[174]</sup> דלעיל.
<sup>[175]</sup> דלעיל.
<sup>[176]</sup> דלעיל.
<sup>[177]</sup> דלעיל.
<sup>[178]</sup> דלעיל.
<sup>[179]</sup> דלעיל.
<sup>[180]</sup> דלעיל.
<sup>[181]</sup> דלעיל.
<sup>[182]</sup> דלעיל.
<sup>[183]</sup> דלעיל.
<sup>[184]</sup> דלעיל.
<sup>[185]</sup> דלעיל.
<sup>[186]</sup> דלעיל.
<sup>[187]</sup> דלעיל.
<sup>[188]</sup> דלעיל.
<sup>[189]</sup> דלעיל.
<sup>[190]</sup> דלעיל.
<sup>[191]</sup> דלעיל.
<sup>[192]</sup> דלעיל.
<sup>[193]</sup> דלעיל.
<sup>[194]</sup> דלעיל.
<sup>[195]</sup> דלעיל.
<sup>[196]</sup> דלעיל.
<sup>[197]</sup> דלעיל.
<sup>[198]</sup> דלעיל.
<sup>[199]</sup> דלעיל.
<sup>[200]</sup> דלעיל.
<sup>[201]</sup> דלעיל.
<sup>[202]</sup> דלעיל.
<sup>[203]</sup> דלעיל.
<sup>[204]</sup> דלעיל.
<sup>[205]</sup> דלעיל.
<sup>[206]</sup> דלעיל.
<sup>[207]</sup> דלעיל.
<sup>[208]</sup> דלעיל.
<sup>[209]</sup> דלעיל.
<sup>[210]</sup> דלעיל.
<sup>[211]</sup> דלעיל.
<sup>[212]</sup> דלעיל.
<sup>[213]</sup> דלעיל.
<sup>[214]</sup> דלעיל.
<sup>[215]</sup> דלעיל.
<sup>[216]</sup> דלעיל.
<sup>[217]</sup> דלעיל.
<sup>[218]</sup> דלעיל.
<sup>[219]</sup> דלעיל.
<sup>[220]</sup> דלעיל.
<sup>[221]</sup> דלעיל.
<sup>[222]</sup> דלעיל.
<sup>[223]</sup> דלעיל.
<sup>[224]</sup> דלעיל.
<sup>[225]</sup> דלעיל.
<sup>[226]</sup> דלעיל.
<sup>[227]</sup> דלעיל.
<sup>[228]</sup> דלעיל.
<sup>[229]</sup> דלעיל.
<sup>[230]</sup> דלעיל.
<sup>[231]</sup> דלעיל.
<sup>[232]</sup> דלעיל.
<sup>[233]</sup> דלעיל.
<sup>[234]</sup> דלעיל.
<sup>[235]</sup> דלעיל.
<sup>[236]</sup> דלעיל.
<sup>[237]</sup> דלעיל.
<sup>[238]</sup> דלעיל.
<sup>[239]</sup> דלעיל.
<sup>[240]</sup> דלעיל.
<sup>[241]</sup> דלעיל.
<sup>[242]</sup> דלעיל.
<sup>[243]</sup> דלעיל.
<sup>[244]</sup> דלעיל.
<sup>[245]</sup> דלעיל.
<sup>[246]</sup> דלעיל.
<sup>[247]</sup> דלעיל.
<sup>[248]</sup> דלעיל.
<sup>[249]</sup> דלעיל.
<sup>[250]</sup> דלעיל.
<sup>[251]</sup> דלעיל.
<sup>[252]</sup> דלעיל.
<sup>[253]</sup> דלעיל.
<sup>[254]</sup> דלעיל.
<sup>[255]</sup> דלעיל.
<sup>[256]</sup> דלעיל.
<sup>[257]</sup> דלעיל.
<sup>[258]</sup> דלעיל.
<sup>[259]</sup> דלעיל.
<sup>[260]</sup> דלעיל.
<sup>[261]</sup> דלעיל.
<sup>[262]</sup> דלעיל.
<sup>[263]</sup> דלעיל.
<sup>[264]</sup> דלעיל.
<sup>[265]</sup> דלעיל.
<sup>[266]</sup> דלעיל.
<sup>[267]</sup> דלעיל.
<sup>[268]</sup> דלעיל.
<sup>[269]</sup> דלעיל.
<sup>[270]</sup> דלעיל.
<sup>[271]</sup> דלעיל.
<sup>[272]</sup> דלעיל.
<sup>[273]</sup> דלעיל.
<sup>[274]</sup> דלעיל.
<sup>[275]</sup> דלעיל.
<sup>[276]</sup> דלעיל.
<sup>[277]</sup> דלעיל.
<sup>[278]</sup> דלעיל.
<sup>[279]</sup> דלעיל.
<sup>[280]</sup> דלעיל.
<sup>[281]</sup> דלעיל.
<sup>[282]</sup> דלעיל.
<sup>[283]</sup> דלעיל.
<sup>[284]</sup> דלעיל.
<sup>[285]</sup> דלעיל.
<sup>[286]</sup> דלעיל.
<sup>[287]</sup> דלעיל.
<sup>[288]</sup> דלעיל.
<sup>[289]</sup> דלעיל.
<sup>[290]</sup> דלעיל.
<sup>[291]</sup> דלעיל.
<sup>[292]</sup> דלעיל.
<sup>[293]</sup> דלעיל.
<sup>[294]</sup> דלעיל.
<sup>[295]</sup> דלעיל.
<sup>[296]</sup> דלעיל.
<sup>[297]</sup> דלעיל.
<sup>[298]</sup> דלעיל.
<sup>[299]</sup> דלעיל.
<sup>[300]</sup> דלעיל.
<sup>[301]</sup> דלעיל.
<sup>[302]</sup> דלעיל.
<sup>[303]</sup> דלעיל.
<sup>[304]</sup> דלעיל.
<sup>[305]</sup> דלעיל.
<sup>[306]</sup> דלעיל.
<sup>[307]</sup> דלעיל.
<sup>[308]</sup> דלעיל.
<sup>[309]</sup> דלעיל.
<sup>[310]</sup> דלעיל.
<sup>[311]</sup> דלעיל.
<sup>[312]</sup> דלעיל.
<sup>[313]</sup> דלעיל.
<sup>[314]</sup> דלעיל.
<sup>[315]</sup> דלעיל.
<sup>[316]</sup> דלעיל.
<sup>[317]</sup> דלעיל.
<sup>[318]</sup> דלעיל.
<sup>[319]</sup> דלעיל.
<sup>[320]</sup> דלעיל.
<sup>[321]</sup> דלעיל.
<sup>[322]</sup> דלעיל.
<sup>[323]</sup> דלעיל.
<sup>[324]</sup> דלעיל.
<sup>[325]</sup> דלעיל.
<sup>[32</sup>

א) לקמן נט': ב) שם ע"ש, ג) גי' ר"ח אמר לא חיישין ויכ"ה גי' הערוך בערך אלן] ועי' מב"מ פ"ז מהלכות שבת, ד) קט' טן: זכ. כג: ע"ש, ה) וז"ח מ"מ אמאי אלטריך למימר דמבוי אסור וי"ל דקמ"ל דנראה מבחוץ אינו נידון משום לחי:, ו) לקמן כג: וטהרות פ"ו מ"ז] תוספתא טהרות פ"ז ה"ה, ו) [לקמן כג, ח], ז) י"ל ויס], ט) [י"ל לפני ד"ה אמר שם], י) [לעיל ו. ד"ה מותרו כסתום], יא) [וטועה כח:]

### הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אכל זה וכו' כמבוי ארוך עד כותל (הפנה) תו"מ וי"ז ס"ה אין זה: ב) שם ד"ה אמר ליה רב ביבי הימר:

### מוסף רש"י

מעשה במבוי אחד. ראשו אחד פתוח לרה"ר וראשו אחד סתום, ועני דבריו אחד ים וגו' ודיווי גבוהים י', ואחד אשפה, וזכים ותליות פתוחין לו בדופן אלמעי (לקמן כט:), שרטון. ליתרון' בלע"ז, שמעלה טיט לפסטיק ומחייבים ונעשה קרקע עולם (שם). חצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת. והוא כל כחכים שבה אם ענינה לנעמה ולא אסרי עלה בני קטנה (לקמן כב:). חצר שהרבים נכנסין לה. דק פתחים א' פתוח על עשר (לקמן כב:).

### מוסף תוספות

א. דליכא נראה מבחוץ והוא פרוצה במלואה. רש"י לעיל ד"ה נראה.

### רבינו חננאל

ולמאי דסליק אדעתינן מעיקרא דבין עירבז וצין שלא עירבז פליגי. דלפילו בעירבזו אסר רב וטעמא משום מפולש דוקא נפרצה [חצר] כנגדו קאמר הא לאו הכי לא מיתסר מבוי משום בני חצר והא דרב יהודה דשמואל היא ושרי בעירבזו כגון רחצה דלא בעיל עירבז ואע"ג דנפרצה רחצה כנגדו ואסר בלא עירבז גבי חצר אפילו לא נפרצה מדנקט רחצה ולא נקט חצר: **בעירבזו**. דליסורא משום פירצה שכנגדו היא: **במאי פליגי**. מאי טעמא דרב דחשיב ליה מפולש ומאי טעמא דאמר בני חצר אסרי ומאי טעמא דרב דאמר לא אסרי: **בנראה מבחוץ ושוה מבפנים**. דפליגי ביה אמוראי לקמן בפירקין ד' ט': איכא למאן דאמר נדון כנראה משני דרדין ואיכא למאן דאמר אינו נידון. והכא נמי הני גיפופי דאית לחצר העודפים עד רוחב פירצת המבוי נראין מבחוץ לאותן העומדים בחצר ולא מיחוי כותל פרוץ במלואו ויותר מעשר נמי לא היו הלכך אע"ג דשוו מבפנים שהעומדין במבוי אין רואין אותו ונראה להם כותל פרוץ במלואו אפילו הכי לרב מהני הני גיפופי לשוויה פתחא לגבי מבוי כי היכי דמשוו ליה פתחא לגבי חצר והא דתנן" קטנה אסורה מוקים ליה רב צנכנסין כותלי קטנה לגדולה דליכא נראה מבחוץ והוא פרוצה במלואה אכל הכא פיתחא הוא אף למבוי ולא אסרי בני חצר למבוי ואע"ג דשאר חלירות הפתוחות למבוי צפתח הגון ודאי אסורות עליו זו הואלי ואינה רגילה צו שהרי סתום היה מתחלה אינה אסרת עליו כדאמר צ"מ שהזוילוהו (לקמן ד' מט). שאינה רגילה צו מותר ושמואל סבר אין נידון משום שיעור למבוי ופירצה היא ודיורי חצר אוקרין עליו אם לא עירבזו: **ובעירבזו**. דליסורא משום פירצה שכנגדו הוא פליגי דברר יוסף דאמר לא שנו דאין צריך כלום אלא שכלה מבוי לאלמנע רחצה דיחין דרוחצה של רחצה עודף על המבוי לכל זד נראה שהמבוי לרחצה כלה ואינו מושך עד רשות הרצים שכנגדו ולא אית למישרי מפולש ורב סבר אפילו הכי כיון דהעומד במבוי רואה לב' ראשי רשות הרצים וצקעי רצים מרשות הרצים זו לרשות הרצים זו דרך מבוי ורחצה אסור: **אכל כלה לציוי רחצה**. שכותל ארוך המבוי שזה לאחד מכותלי

אורך הרחצה ונראה כמבוי ארוך ומושך עד רה"ר שכנגדו מיחוי כמפולש ואסור: **אכל זה נכגד זה**. פרצת חצר כנגד המבוי אסור. והאי כיון עירבזו אסרי במאי פליגי בשלא עירבזו במאי פליגי בשלא עירבזו במאי פליגי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים בעירבזו קמיפלגי בדרכ יוסף דאמר רב יוסף לא שנו "אלא שכלה לאמצע רחבה אבל בלה לצידו רחבה אסור אמר רבה הא דאמרת לאמצע רחבה מותר לא אמרן אלא כזה שלא כנגד זה אבל זה כנגד זה אסור אמר רב משרשיא הא דאמרת זה שלא כנגד זה מותר לא אמרן אלא ירחבה דרבים אבל רחבה דיחיד זימנין דמימילך עלה ובני לה בתים וה"ל כמבוי שכלה לה לצידו רחבה ואסור ומנא תימרא דשני לן בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד <sup>א</sup> דאמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בה לא היתר ולא איסור איסור לא אמר בה דהא קיימי מחיצות היתר לא אמר בה חיישינן שמא תינטל אשפה ויעלה הים שרטון ומי חיישינן שמא תינטל אשפה <sup>ב</sup> והתנן אשפה ברשות הרבים גבוה י' טפחים חלון שעל גבה זורקין לה בשבת אלמא שני י' בין אשפה דרבים לאשפה דיחיד הכא נמי שני בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד ורבנן מאי אמר רב יוסף בר אבדימי תנא וחכמים אוסרין אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים איכא דאמרי אמר רב יוסף בר אבדימי תנא וחכמים מתירין אמר רב נחמן אין הלכה כדברי חכמים מרימר פסיק לה לסורא באוזלי <sup>א</sup> אמר חיישינן שמא יעלה הים שרטון ההוא מבוי עקום דהוה בסורא כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיותיה אמר רב חסדא הא לא כרב ולא כשמואל לרב דאמר תורתו כמפולש צורת הפתח בעי לשמואל דאמר תורתו כסתום הני מילי לחי מעליא אבל האי י'בין דנשיב ביה זיקא ושרי ליה לא כלום הוא ואי נעיץ ביה סיכתא וחבריה חבריה: גופא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מבוי שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת ומבוי אסור אמר ליה רבה בר עולא לרב ביבי בר אבבי רבי לא משנתנו היא זו <sup>א</sup> חצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה אמר ליה אי מהתם הוה אמינא <sup>ב</sup> הני מילי היכא דלא קא דרסי בה רבים אבל היכא דקא דרסי בה רבים אימא אפילו חצר נמי והא נמי תנינא <sup>א</sup> חצר שהרבים נכנסין לה בזו ויוצאין לה בזו רה"ר לטומאה י"ורה" לשבת אי מהתם הוה אמינא הני מילי זה שלא כנגד זה אבל

אורך הרחצה ונראה כמבוי ארוך ומושך עד רה"ר שכנגדו מיחוי כמפולש ואסור: **אכל זה נכגד זה**. פרצת חצר כנגד המבוי אסור. והאי כיון עירבזו אסרי במאי פליגי בשלא עירבזו במאי פליגי בשלא עירבזו במאי פליגי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים שמואל סבר הוי הוא לחי ומתיר, ורב סבר לא הוי לחי. בעירבזו פליגי במבוי שכלה לאמצע רחבה, שמואל סבר לא כרב יוסף דאמר אפילו פולוש מבוי כנגד פילושא של רחבה כיון שהוא באמצע רחבה שרי, ורב (יוסף) רבה דאמר אפילו באמצע רחבה זו כנגד זו אסור. אמר רב משרשיא זה שלא כנגד זה באמצע רחבה לא אמרן שמותר אבל ברוחבה דרבים אבל רחבה דיחיד אסור. מאי טעמא זימנין דמימילך ומלי ליה האי אמצע רחבה בתי הוזה ליה פילושא בצידי הרחבה. ורחבה זו היא כמו שאמרנו שיש בה דיוורין

## מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

## ח.

ולמאי דסליק אדעתינן מעיקרא דבין עירבז וצין שלא עירבז פליגי. דלפילו בעירבזו אסר רב וטעמא משום מפולש דוקא נפרצה [חצר] כנגדו קאמר הא לאו הכי לא מיתסר מבוי משום בני חצר והא דרב יהודה דשמואל היא ושרי בעירבזו כגון רחצה דלא בעיל עירבז ואע"ג דנפרצה רחצה כנגדו ואסר בלא עירבז גבי חצר אפילו לא נפרצה מדנקט רחצה ולא נקט חצר: **בעירבזו**. דליסורא משום פירצה שכנגדו היא: **במאי פליגי**. מאי טעמא דרב דחשיב ליה מפולש ומאי טעמא דאמר בני חצר אסרי ומאי טעמא דרב דאמר לא אסרי: **בנראה מבחוץ ושוה מבפנים**. דפליגי ביה אמוראי לקמן בפירקין ד' ט': איכא למאן דאמר נדון כנראה משני דרדין ואיכא למאן דאמר אינו נידון. והכא נמי הני גיפופי דאית לחצר העודפים עד רוחב פירצת המבוי נראין מבחוץ לאותן העומדים בחצר ולא מיחוי כותל פרוץ במלואו ויותר מעשר נמי לא היו הלכך אע"ג דשוו מבפנים שהעומדין במבוי אין רואין אותו ונראה להם כותל פרוץ במלואו אפילו הכי לרב מהני הני גיפופי לשוויה פתחא לגבי מבוי כי היכי דמשוו ליה פתחא לגבי חצר והא דתנן" קטנה אסורה מוקים ליה רב צנכנסין כותלי קטנה לגדולה דליכא נראה מבחוץ והוא פרוצה במלואה אכל הכא פיתחא הוא אף למבוי ולא אסרי בני חצר למבוי ואע"ג דשאר חלירות הפתוחות למבוי צפתח הגון ודאי אסורות עליו זו הואלי ואינה רגילה צו שהרי סתום היה מתחלה אינה אסרת עליו כדאמר צ"מ שהזוילוהו (לקמן ד' מט). שאינה רגילה צו מותר ושמואל סבר אין נידון משום שיעור למבוי ופירצה היא ודיורי חצר אוקרין עליו אם לא עירבזו: **ובעירבזו**. דליסורא משום פירצה שכנגדו הוא פליגי דברר יוסף דאמר לא שנו דאין צריך כלום אלא שכלה מבוי לאלמנע רחצה דיחין דרוחצה של רחצה עודף על המבוי לכל זד נראה שהמבוי לרחצה כלה ואינו מושך עד רשות הרצים שכנגדו ולא אית למישרי מפולש ורב סבר אפילו הכי כיון דהעומד במבוי רואה לב' ראשי רשות הרצים וצקעי רצים מרשות הרצים זו לרשות הרצים זו דרך מבוי ורחצה אסור: **אכל כלה לציוי רחצה**. שכותל ארוך המבוי שזה לאחד מכותלי

**זורקין לה בשבת**. משמע שהאשפה רחוקה מן הכותל ודכן למעלה מעשרה זורקין לה דהוו מקום פטור ואית דגרס שופקין: **לא משנתנו היא זו חצר קטנה וכו'**. וא"ל דקמ"ל דנראה מבחוץ ושוו מבפנים אינו נידון משום לחי דמתני' איכא לאוקמה צנכנסין כותלי קטנה לגדולה <sup>א</sup> דאס כן הוי ליה לרב לפרושי מתני' דלא איירי צנכנסין או הוי ליה למימר כהדיא נראה מבחוץ אינו נידון משום לחי: **מבוי**

כמבוי שכלה לה לצידו רחבה ואסור ומנא תימרא דשני לן בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד <sup>א</sup> דאמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בה לא היתר ולא איסור איסור לא אמר בה דהא קיימי מחיצות היתר לא אמר בה חיישינן שמא תינטל אשפה ויעלה הים שרטון ומי חיישינן שמא תינטל אשפה <sup>ב</sup> והתנן אשפה ברשות הרבים גבוה י' טפחים חלון שעל גבה זורקין לה בשבת אלמא שני י' בין אשפה דרבים לאשפה דיחיד הכא נמי שני בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד ורבנן מאי אמר רב יוסף בר אבדימי תנא וחכמים אוסרין אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים איכא דאמרי אמר רב יוסף בר אבדימי תנא וחכמים מתירין אמר רב נחמן אין הלכה כדברי חכמים מרימר פסיק לה לסורא באוזלי <sup>א</sup> אמר חיישינן שמא יעלה הים שרטון ההוא מבוי עקום דהוה בסורא כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיותיה אמר רב חסדא הא לא כרב ולא כשמואל לרב דאמר תורתו כמפולש צורת הפתח בעי לשמואל דאמר תורתו כסתום הני מילי לחי מעליא אבל האי י'בין דנשיב ביה זיקא ושרי ליה לא כלום הוא ואי נעיץ ביה סיכתא וחבריה חבריה: גופא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מבוי שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת ומבוי אסור אמר ליה רבה בר עולא לרב ביבי בר אבבי רבי לא משנתנו היא זו <sup>א</sup> חצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה אמר ליה אי מהתם הוה אמינא <sup>ב</sup> הני מילי היכא דלא קא דרסי בה רבים אבל היכא דקא דרסי בה רבים אימא אפילו חצר נמי והא נמי תנינא <sup>א</sup> חצר שהרבים נכנסין לה בזו ויוצאין לה בזו רה"ר לטומאה י"ורה" לשבת אי מהתם הוה אמינא הני מילי זה שלא כנגד זה אבל

אורך הרחצה ונראה כמבוי ארוך ומושך עד רה"ר שכנגדו מיחוי כמפולש ואסור: **אכל זה נכגד זה**. פרצת חצר כנגד המבוי אסור. והאי כיון עירבזו אסרי במאי פליגי בשלא עירבזו במאי פליגי בשלא עירבזו במאי פליגי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים שמואל סבר הוי הוא לחי ומתיר, ורב סבר לא הוי לחי. בעירבזו פליגי במבוי שכלה לאמצע רחבה, שמואל סבר לא כרב יוסף דאמר אפילו פולוש מבוי כנגד פילושא של רחבה כיון שהוא באמצע רחבה שרי, ורב (יוסף) רבה דאמר אפילו באמצע רחבה זו כנגד זו אסור. אמר רב משרשיא זה שלא כנגד זה באמצע רחבה לא אמרן שמותר אבל ברוחבה דרבים אבל רחבה דיחיד אסור. מאי טעמא זימנין דמימילך ומלי ליה האי אמצע רחבה בתי הוזה ליה פילושא בצידי הרחבה. ורחבה זו היא כמו שאמרנו שיש בה דיוורין

## עין משפט ונר מצוה

מ ד א ב ג ח ט י י"ז מהל' שבת ה' יח סמן עשין דנבנן א טו"ע: א"ח ס"י ששה טפין ג: ב ד ה ו ז ח ט"ו שם הלכה ה סמן שם טו"ע: א"ח ס"י ששן טפין טט: ו (ש"ע שם ספין ה): ב ז ח ט"ו ס"כ מהלכות שבת אבות הטומאות הלכה ג: ב ז ח ט"ו פ"ו מהלכות שבת הלכה יח סמן שם טו"ע א"ח ס"י ששן טפין ג: ד (ששה טפין ג):

### לעזי רש"י

קבילי"א [קביל"א]. יחד, וז, יז.

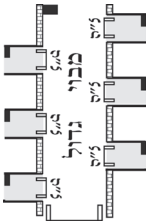
### רבינו חננאל (תוסף)

ואינה מוקפת כולה אלא יש לה פתח פתוח לרה"ר. ומנא תימרא דשני בין רחבה וי'ביןם לרחבה דהא, דאמי מעשה במבוי שצידו אחד כלה לים וצידו אחד לאשפה ולא אמר בו י' איסור, דהא קיימי מחיצות היתר נמי אמר בו שמא תינטל אשפה מזה הצד, ויעלה הים שרטון מן הצד האחר ונמצא מבוי מפולש לרה"ר משני צדדין. פי' שירטון. כדכתיב ויגרשו מימיו רפש וטיט. עפמים שגרמזר הים בועפר על שפתו רפש וטיט ומתקבץ על שפתו ועולה כמין בגושיות, וכשזה הים גישאר לו הטיט ומתייבש ונעשה קרקע מהלך לבני אדם לרה"ר. ואקשינן, ומי חוששין שמא תינטל אישפה והתנן בסוף מסכת זו אשפה ברה"ר גבוהה י' טפחים חלון שעל גבי וכו'. תנן י' לא אמר בו לא איסור ולא היתר, רבנן מאי ואמ' תנא (קמא) וחכמים אוסרין, ואמר רב נחמן הלכה כחכמים. מיימר פסיק לסורא באוזלי ולא חייש שמא יעלה הים שרטון. והוא מבוי עקום דהוה בסורא כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיותיה אמר רב חסדא הא לא כרב ולא כשמואל לרב דאמר תורתו כמפולש דאי כרב צורת הפתח בעי. ואי כשמואל דאמר כסתום לחי מעליא או קורה בעיא. ואי נקש ביה סיכא וחבריה בטינא לשמואל מיהא שפיר דמי מיהא שפיר דמי. הניטלה ברות. פי' ואם תקע בבדיא זו יחד וחיברו בטיט שפיר דמי. אמרנו משמיה דרב מבוי שנפרץ במלואו. פי' נפרץ הכותל לאמצעי כולו לחצר ונפרצה חצר כנגדו בירשות הרבים חצר מותרת ומבוי אסור. מבוי אסור משום דהווא מפולש לרה"ר. אבל חצר מותרת אפילו לטלטל בה, דקיימי לן בחצר אע"פ שרבים בוקעין בה מותר לטלטל.



עין משפט  
נר מצוה

**מח** א מ״י פ״י מ״ה  
שבת הלכה יט סמג  
עשין דרבנן א תוש״ע א״ח  
ס״י שסד ס״ה:  
**מח** ב מ״י שס הלכה כ  
תוש״ע א״ח ס״י שסג  
סעיף ל:  
**ג** ג מ״י שס הלכה יא סמג  
עשין דרבנן א תוש״ע  
א״ח ס״י שסד סעיף ד:  
**נא** ג מ״י שס הלכה כג  
תוש״ע א״ח ס״י שסג  
סעיף יד:



של רגלים מימין  
ומשמאל והם זה  
שלא כנגד זה:  
**וזה** ההוא  
מבוי  
מטות דהוה בחדרדני' ורמז ט"ו

עָקוֹם דְּהוּהוּ בְּנֶהֱרַדְע' וְרֹמּוּ עֲלֵיהּ  
 הַחֹמֶרֶה דְּרַב. מִמָּאִי לִשְׁטוֹ נִמְי  
 לְשִׁמְשׁוֹל לֹא מִרְיָן וַיִּטְרָךְ לְתוֹמָא <sup>א</sup> דְּהֵא  
 לִשְׁטוֹ מִשּׁוֹם דְּנֶהֱרַדְעֵא אֲתֵרֵהּ דְּשִׁמְשׁוֹל  
 הָיוּ אֲבָל מִשְׁטוֹ לְדַרְגַּת בְּנֵהֱרַדְעֵא  
 שִׁמְשׁוֹל <sup>ב</sup> מִפְּרִי שְׁפִירָא <sup>ג</sup> **כִּינִיזָא** אֵל  
 הַקּוֹרֶה בְּאַלְכֶסָן. פ"ה מִשְׁמַשְׁמַשׁ כֵּאֵן  
 בְּזָרוּכֵה וְכֵאֵן בְּקֶצֶרֶה וְהָדִין עִמּוּ שְׁפִ  
 כֵּן דִּאי לֹא תִימָא הִכִּי אֲמָאי מִינֵיהּ אֵת  
 הַקּוֹרֶה בְּאַלְכֶסָן הֵא עֵשִׂין קוֹרֶה לְכָל  
 הַפְּחוֹת דְּבוּקֵה נִבְנוּ <sup>ד</sup> כְּלֵאמָר בְּסֻמְךָ  
 גַּבִּי <sup>ה</sup> ז' יִתְדוֹת זַנְי כּוֹתֵלֵי כִי' לְדַרְגַּי  
 הַמַּמְיִי הַשְׁחָד <sup>ו</sup> וְאֵף עַל פִּי שְׂכָאן מוֹרֵה  
 לִשְׁטוֹ אֲסֻרָה עַל גַּבִּי הַמַּבְּוִי אֵל כִּינִיזָא  
 תִּלְקֹן וְא"ת וְהִכִּי שָׂרִי לִשְׁמַשְׁמַשׁ גַּבִּי  
 הַאֲרוּךְ הֵא אֵין כֵּאֵן <sup>ז</sup> אֲלֵא <sup>ח</sup> ז' מַחֲיוֹת  
 וַיֵּיזֵל דְּלֵית לִיהּ קוֹרֶה מִשּׁוֹם מַחֲיוֹה  
 וְעֹאן דְּלֵית לִיהּ \* מִשּׁוֹם מַחֲיוֹה הִוּוּ  
 אֲפִילוּ לְאֹורֵימָא דְּלִמְדוּכֵה בְּפִירְקִין <sup>ט</sup> אֵי  
 נִמְי כִּיּוֹן לְדִירוֹ הַאֲחָד אֲרוּךְ מִסַּמְתָּה  
 וְהַאֲחָד בְּרִיטָא <sup>י</sup> וְלֹא גִירוֹ אֵיזֵר

רצנו והואיל ונטל לגבי מצינו אפי"ה  
דאית ביה ד' על ד': **הב"ה** מודים  
בבין דהייים דאסור. טעמא משום  
דלמי יהו אפילו משהו ואמי לאפוקי<sup>א</sup>  
אבל בקורה דרצנה טעח ליה למיחם<sup>א</sup>  
אמל און לפורם דטעמא דרצא חסדא  
משום דסבר דרעמא היכר<sup>א</sup> ולמי  
משום מחילה<sup>א</sup> ומשום היכר<sup>א</sup> ובין לחיים  
אסור ואינו יכול להשתמש אלא מן  
העמיה<sup>א</sup> שלפנים דהא אביי אית ליה  
לעיל דה<sup>א</sup> גבי היה גזוה מכ<sup>א</sup> ו  
למעטו לחי לישא קורא משום מחילה  
ובש"נ למי וקא אמר בסמוך מסתברא  
מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל  
בין לחיים אסור ורצא נמי אית ליה  
בפירקין דתריייהו משום היכירה  
ובסמוך מודה רצא דאסור להשתמש  
בין לחיים היכא דרצא רצעה:  
שאין

קמפילגני דער סבר חורוד הפניני  
אמר רב חסדא הכל מודים בב  
חסדא נעץ שתי תירות בשני כ  
לדברי המתיר אסור לדברי ה  
יבעינן קורה ע"ג מבוי וליכא א  
כותל הקצר ואמר מותר להשתמש ברי  
לרחבו הכרה ואין בריכותיו ונחלצנו אל  
מחת הקורה הוי פתח: **מחו להשתמש**  
**ולפנים צעי אשתמושי:** **מר סבר הייתי**  
**הרבים דהיינו דר החילון:** **מר סבר חור**  
**והכשירו** גלתי שאסור להשתמש צין לה  
בכותל צעוביו שללד רשות הרבים וגמ  
**לדברי האומר:** להשתמש מחת הקורה  
הזה אגב הך קורה שאינה על גבי מבוי  
**היא:** **לדברי המסיר:** להשתמש מחת  
הסתמיה מחוברת לכתלית ויש אורי

תחת הקדורה. וכן בין לחיים נמי מותר להשתמש  
בן לחיים כפנימיות פוק עליה כדברא. כלומר ו  
הכר הכ"ו. ואע"פ דאמרי לה ר' הונא דר  
בן יוחנן מביי שרצפו כלחיים. ס"א נפרץ ב"ו  
כ"ד, שפחים משתמש עם חדרו הפנימי של  
עם חדרו הפנימי של ציצון, ורכולי עלמא בין  
בגא מנייה נמי מרב חסדא נשן עניי יחידות  
שור להשתמש תחת הקדורה, ודבריה חורדי  
י דהא חדרה הפנימית טומאת מתחילת המביי

**מבוי** העשוי בנדף. פי' רצינו תם שמבואות קטנים פתוחים למבוי גדול משני דדין ואינן זה כנגד זה דאם כן הוו מפולשין<sup>א</sup> כענין זה הס כרגלי הנדל שיש לו צ' שורות

אבל זה כנגד זה אימא לא ולרבה דאמר ד  
כנגד זה אסור הא דרב במאי מוקי לה כזה  
שלא כנגד זה תרתי למה לי אי מהתם הוה  
אמינא הני מילי לזרוק אבל לטלטל אימא  
לא קמ"ל איתמר מבוי העשוי כגדל אמר  
אביי עושה צורת הפתח לגדול והנך כולחו  
מישתרו בלחי וקורה א"ל רבא כמאן כשמואל  
דאמר תורתו כסתום למה ליה צורת הפתח  
ועוד הא <sup>(6)</sup> הווא מבוי עקום דהוה בנהרדעא  
וחשו לה לדרב אלא אמר רבא \*עושה צורת  
הפתח לכולהו להאי גיסא ואידך גיסא מיישתרו  
בלחי וקורה אמר רב כהנא בר תחליפא  
משמיה דרב כהנא בר מניומו משמיה דרב  
כהנא בר מלכיו <sup>(6)</sup> משמיה דרב כהנא רביה דרב  
ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא  
רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד  
קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה  
באלכסון ארבע אמות אינו מניח את הקורה  
אלא כנגד הקצר רבא אמר <sup>2</sup> אחד זה  
ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר  
ואימא מעמא דירי ואימא מעמא דידהו  
אימא מעמא דירי <sup>3</sup> קורה מעמא מאי משום  
היכר ובאלכסון לא הוי היכר ואימא מעמא  
דידהו <sup>4</sup> קורה משום מאי משום מחיצה  
ובאלכסון נמי הוי מחיצה אמר רב כהנא  
הואיל ושמעתתא דכהני היא אימא בה מילתא  
הא דאמרת מניח הקורה באלכסון לא אמרן  
אלא שאין באלכסונו יותר מעשר אבל יש  
באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח  
אלא כנגד הקצר איבעיא להו מהו להשתמש  
תחת הקורה רב ורבי חיאי ור' יוחנן אמרו  
ימותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי  
שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור  
להשתמש תחת הקורה לימא בהא קמיפלגי  
דמר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה  
משום מחיצה לא דכולי עלמא קורה משום  
היכר והכא בהא קמיפלגי דמר סבר היכרא  
מלגיו ומר סבר היכרא מלכר ואיבעית אימא  
דכולי עלמא משום מחיצה והכא בהא  
יורד וסותם ומר סבר חודו החיצון יורד וסותם  
לחיים שאסור בעא מיניה רמי בר חמא מרב  
לי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו א"ל  
סר מותר רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור  
יניחיה רב אדא בר מתנה <sup>5</sup> לרבא היתה קורתו

הרבים לפי שאין אותו העורך דומה שיהא מן המבוי:  
הנמשכין להטערן יותר מעשר: **אבל יש באלכסונו יותר**  
**הקורה.** אבל מבואות קאי: **קורה משום מחילה.** וחודו הפ'  
להגן מגוואי צעין וד הפנימי הוי לה היכר ואסור להש'  
**פנימי יורד וסותם.** נמצא תחת הקורה מן התחילה ולחון  
כלומר כנגד הלחי והאי דנקט צין ליים אמבואות טובא  
ת קורה שעליהן בולטת וגמשת לחון יותר מן הכתלים  
מבואות דטעמא משום חודו הפנימי יורד וסותם: **מפיר.**  
יורד וחיון הפנימי קותם נמצאת סמימת הקורה בדוקא לכת'  
ה אלמא חיוין יורד וסותם אומר כל המבוי הזה עד שיצ'  
ס והכא לאו מחילה ממש הוא להכשיר הפסק אורי שמכ'

יוחנן דאמר (ו')[א]תנא דר' זכאי משנה. [משום] הכר כלומר בין וזשע לרבא ואת ואת אטסבא דבין פחות פחות מר' טפחים אליבא רשב"ל. ודחיבא ענ

לרובן דאמרי לא אמרין לבדו  
 ופרקינן דפתוח לכרמליה. ואקשינן אבל לרה"ר מאי שרי יצ  
 שני כותלי מבוי במחצית והניח קורה על גבן, שנמצאת הקורה ע"ג  
 חצי חסדה מותר, הכא אשכחן חודה החיצונה חוץ למבוי או  
 רב ה' חסדה אוקמ' בפלוגתא. דבא אמר לדברי הכל מבוי אור, בעינ

משום מחילה כו'.

# מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

**אָלץ זע כנגד זי.** לאַ הױז לױף חזר רשות היחיד לשבת. השטח אשמעין דענגדו ואפילו הייז מותר: **וּלְרֵכֶּז דְּאִמְרָא.** לעיל [ע"א] אָלץ זע כנגד זי הוי מבוי מפולש ואסור (אפילו חלר) הא דרב במאי מוקים לה צוה שלא כנגד זי ועל כרחיך כנגדו דקאמר דרב לאו דווקא דלא אוקימנא [ע"א] טעמיה דרב דרב בשאלא עיירבו אָלץ עיירבו אפילו מבוי מותר: **סרסי למס** וי. הא תנא לה חצר שהרבים נכנסין לה צו כו' ומילתיה דרב למשתטתיה חצר מינה ממעמאָה ואפילו זי כנגד זי וכל שכן צוה שלא כנגד זי ואסור מבוי מאידך מתניתין דחצר קטנה שמעיין: **אי מהסס.** מחצר שהרבים נכנסין לה כו' דקתני רשות היחיד לשבת: **הוה אימינא.** האי דחרי ליה רבסי: **לזרוב** כלומר

עקום דהיה בנהר סע  
מר רבא \*עושה צורת  
א ואידך גברא מישתרו  
א כהנא נר תחליפה  
מניומו משמיה דרב  
ה דרב כהנא רביה דרב  
מלכיו היינו רב כהנא  
אחד ארוך וצידו אחד  
מות מניה את הקורה  
אינו מניה את הקורה  
בא אמר \*אחד זה  
קורה אלא כנגד הקצר  
אימא טעמא דידהו  
דיה טעמא מאי משום  
י היכר ואימא טעמא  
מאי משום מחיצה  
חיצה אמר רב כהנא  
היא אימא בה מילתא  
דה באלכסון לא אמרן  
יותר מעשר אבל יש

לדבר כדלמך לעיל) רמו עליה חומריה  
דרב וזוממיה דשמואל: עושה זורם  
פסח לזולתו. הקטנים: מדן גיפא.  
עקמומית 157 מזוי גדול: אידיך  
גיפא. לרשות הרבים משתרי בלמי  
או קורה: לידו אחד ארדן. ונמשך  
כותלו לרשות הרבים יותר מכותל  
השני כזה: אס פתוח מארבע אמות.  
עודף זה על חצירו מניח  
קורה צלכסון וישתמש  
כחן לצבורה וכן בקברה:  
ארבע אמות אינו מניח  
קורה. על ראש כותל הארדן אלף  
כונס לפנים ממלשו  
כנגד ראש כותל הקבר  
ומניח: וצלכסון  
לא הוי בינא.  
שקרוף צני מזוי

משובח  
נמשכין ומשתמשין ברה"ר חוץ ממגדל  
ק"ף דומה שיהא מן המצוי: שאין בלכנסו יוסר מעשר. שהמצוי קצ"ר  
ר: אלג יא בלכנסו יוסר מעשר. נמצא פתחו רחב מעשר שהרי כל  
יורה משום המצירה. וחודו הפנימי יורד וסותם הלכך אסור דמן הממציה  
מי הו להו יורד ואסור ולחמן ואסור: מה הדין ולחמן: מלג. לגי רשות  
הקורה מן הממציה ולחמן ואסור: הכל מודים. צמצוי שאין צ"ו קורה  
צ"ן לחיים אמצואות טובא קאי: נעץ שפי יסודות. קבילי"ש נעולות  
בת לחון יותר מן הכתלים וחדה הפנימי דבוק וסמוך לכותל כזה:  
הפנימי יורד וסותם: ממייר. כאן להשתמש צמצוי  
סמיתת הקורה דבוקה לכלים וסתימת מעלייתא  
וסתם כל המצוי הזה עד שיצויר אחרת אחרת אלפין  
אל להכשיר הפסק אור שמתכון מקורו ע"י לצד:

**מְשׁוּבָּה**  
קורה משום היכר, הכשרו בלחי הוורק לתוכו חיוב קסבר לחי משום מחיצה. מו"ס 'תלפ' 10  
לרשות הרבים שדינה כסמלית ואיסורו מדרבנן, והם התירונו כאן ע"י קורה זו. רע"ט.<sup>1</sup>  
דשיעורו מן הדין בכל שהוא לא פלוג רבנן. רע"ט.<sup>2</sup> א' [ד] ואפשר לו להשתמש מחיצה חדו  
רע"ט.<sup>3</sup> א' [ד] והיכירא עבדי מלכר. רע"ט.<sup>4</sup> א' וכל שהוא משום מחיצה חדו

ואקשנין אבל לרה"ק מאי שרי יציבא בארעא וכו'. כלומר ברה"ק מותר בכרמלית א  
יהיה על גבן, שנמצאת הקורה ע"ג היתדות מחוץ לכותלי המבוי, מהו זה להשתמש א  
חורה המצוינת חוץ למבוי הוא, ואין זו המצוה מבוי לפיכך המבוי אסור, ולדברי  
אמר לדברי הכל מבוי אסור בעינא קורה ע"ג מבוי וליכא. ומותב עליה רב אדא

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(א) גמ' משמ' דרב סהנא  
הגזר מלכוי (תשמיה)  
ההוא רציה דרב וכו' רבי  
(דרב) תלמי' ויצי' ק"א  
משמיה דרב כהנא רבה  
ואמרי לה רב כהנא בר  
מלכוי היינו רב כהנא  
רבה: (ב) רש"י ד"ה  
ועוד הא יהוה מצוי עקום  
דקום: (ג) תוס' ד"ה וסא  
היה וכו' רש"י ד"ה דשן  
השמואל משום: (ד) ד"ה  
הכל וכו' קורה משום היכר  
ולמי משום מחליה ומשום  
הכי בין לחייס קורה  
דיעני יסר:

## גליון הש"ס

ברש"י ד"ה גדל. בדתניא  
בתורת כהנים. וסוף  
בחולין דף סז ע"ב:  
תוס' ד"ה מניח את  
הקורה. משום מחיצה הוי  
אפי' דאורייתא. עי' לקמן  
דף פו ע"א מד"ה קורה:  
בא"ד לא בקעי. עי' גר"ן  
פ"ק דסוכה דף רלא ע"א  
ד"ה גרסינן:

## מוסף תוספות

א. וְאֵינִי כֹהֵן  
שִׂימָהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ  
יִשְׂרָאֵל וְחֹרֶת כְּסוּתוֹ.  
זֶעַע  
מִנְהַל כֵּן שְׂמֹאל. [אֵלָּא]  
אִיּוֹר מִבֵּי קֶטֶן זֶה  
כְּנָדָה  
חִדְמַת מִבֵּי קֶטֶן  
לְהוֹ הוּא הַשְׂתַּמְלֵשִׁין  
מִבֵּי לִרְיָה אֵלֶּךְ  
מִבֵּי שִׁמְשׁוֹ. מִסִּי' הַיָּסֵד  
לְהוֹ. וְהִיא לְהֵם  
לְעִשׂוֹת  
כְּמֹתוֹ, וְאִפְּרֹלֵה הִכִּי  
שִׁשׁ.  
לְדֹרֵב.  
[ד. הַיָּחִינְחֹת גִּדּוּלֵה  
הַדְּלֵקֶה כְּדֹרֵב. ש. ת. א.  
אֵינוֹ יָכוֹל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ אֶת  
הַכִּזְקָא, אֲבָרָה כִּי לֹא  
יִחַד מִבֵּי יִחַד ע"י קִדּוּהוּ  
וְהוּא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ  
וּמוֹפְלֶגֶת אֶת  
הַשְּׂמִישׁ הַמִּבְּרִי. מִסִּי' הַיָּסֵד  
לְדֹרֵב.

וְהַשְׁמֵשׁ תַּחַת הַקִּוְדָה  
 אֲשֶׁר עָנָה שִׁבְיָאוֹן הַקִּוְדָה  
 אֲחֵרָה, דָּאִין הַסְתֵּמָה  
 מְחֻבֶּרֶת לְרֹחַב הָאֵרֶץ  
 מִיָּנֵי עֵד הַקִּוְדָה,  
 וְחִזּוֹן הַחִצּוֹן יוֹדֵי  
 וְסוֹתָם. מִסָּבִיב הַלֵּשׁ  
 1. חוּץ מִכֵּן הַקֶּצֶר  
 וְנִשְׁבָּא. 2. [ד.] הָלֵא אֵין בִּי  
 אֵלֶּה מִתְּחִילת מִכֵּן אֵין  
 אֵלֶּה חֶצֶר הַקִּוְדָה הַגָּבִי  
 וְאֵחָת עֶצֶר סוֹף הַמִּבֵּי,  
 וְאֵבִי כִּי דְאוֹרִיתִי אֵין הָרָא  
 כִּי מִחֲצִית לֵא הִיא הָרָא  
 כִּי דְאוֹרִיתִי. מוֹסִי הָרָא  
 3. לִקְסֵן [ב.] דְּאִמְרִינִי  
 מִבֵּי שֶׁהִכְשִׁיר לִּי  
 וְחִזּוֹן לִחְזוֹן פֶּטוֹר שֶׁכֶּה  
 4. הָאֵרֶץ לִקְסֵן וְיֵית הַסְתֵּמָה  
 5. שֶׁהִלְחִי רַחֵם וְכִי, כִּי  
 קָדֵם שֶׁיֵּצֵא חֲצֵה לֵא.  
 6. מִי. סוֹתָם.

ד. ופרקינן (היאך) [אין]  
מבוי כו'. א"ל (ו)לדברי  
הני דאסרי, דסברי חודה  
יהא דתניא היתה קורתו

(א) נראה דל"ל וסוגיא דגמ' הכי דאם קורה משום היכר הוא הני סבירא לכו דהכירא מלצר וא"ת משום מחילה כו'.







”בשלא עירבו פליגי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים”

[נפרש"י אע"ג שהעומדין במבוי אין רואין וכו' מהני הני גיפופי לשוויה פתחא לגבי מבוי]





# עירובין דף ח' ע"א

רש"י ד"ה בנראה מבחוץ



והא דתנן קטנה אסורה מוקים לה רב בנכנסין כותלי קטנה לגדולה



# עירובין דף ח' ע"א



רשות הרבים

עד 10 אמות

רחבה

חצר

מבוי

לחי

חצר

מבוי

חצר

רחבה

רשות הרבים

דאמר רב יוסף וכו' כלה לצידו רחבה אסור





הא דאמרת לאמצע רחבה מותר לא אמרן אלא זה שלא כנגד זה אבל זה כנגד זה אסור



# עירובין דף ח' ע"א



עד 10 אמות

רחבה

מבוי

לחי

כל הזכויות שמורות © 1613

לא אמרן אלא וכו' אבל רחבה דיחיד





# עירובין דף ז' ע"ב

תוס' ד"ה דאי



ודוקא נפרץ במלואו אבל אי לא הוה נפרץ במלואו שרי





# עירובין דף ח' ע"א | דף צ"ט ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעי' כ"ט

מבוי

עומק 10 טפחים

10 טפחים

מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה





עירובין דף ח' ע"א | דף צ"ט ע"ב

משנ"ב סי' שס"ג סקקי"ח



"מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה"

לפירוש רבינו חננאל - הובא במשנ"ב סי' שס"ג סקקי"ח





# עירובין דף ח' ע"א | דף צ"ט ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעי' כ"ט

מבוי

עומק 10 טפחים





# עירובין דף ח' ע"א | דף צ"ט ע"ב

שו"ע סי' שנ"ד סעי' ב'



אשפה ברשות הרבים גבוה י' טפחים חלון שעל גבה זורקין לה בשבת

[עיין רא"ש פ"ב סי' ב' ובקרבן נתנאל שם ובמשנ"ב סי' שנ"ד סקי"ב]



עירובין דף ח' ע"א



אחלי





# עירובין דף ח' ע"א



”כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיתיה”  
לפירוש ראשון ברש”י





# עירובין דף ח' ע"א



”כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיתיה”  
לפירוש שני ברש”י





# עירובין דף ח' ע"א







# עירובין דף ח' ע"א

שו"ע סי' שע"ד סעי' ג'



גדולה מותרת

עד 10 אמות

קטנה אסורה

חצר קטנה שנפרצה לגדולה מותרת וקטנה אסורה



# עירובין דף ח' ע"א



עד 10 אמות

חצר

עד 10 אמות

מבוי

לחי

מבוי שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת ומבוי אסור





חצר

מבוי

חצר שהרבים נכנסים לה בזו ויוצאין לה בזו וכו' הני מילי זה שלא כנגד זה



# עירובין דף ח' ע"ב



רשות הרבים

צורת הפתח

חצר

חצר

חצר

מבוי גדול

חצר

מבוי קטן

חצר

חצר

מבוי קטן

מבוי קטן

חצר

חצר

מבוי גדול

לחי

קורה

לחי

לחי

רשות הרבים

"מבוי העשוי כנדל" לפרש"י כמבואר בראשונים,  
והתיקון לאב"י דאמר "עושה צורת הפתח לגדול והנך כולו מישתרו בלחי וקורה"





# עירובין דף ח' ע"ב



"מבוי העשוי כנדל" לגירסת הרי"ף, כמבואר בריטב"א ובתורת חיים, ועיין בטור סי' שס"ד.  
והתיקון לאב"י דאמר "עושה צורת הפתח לגדול והנך כולהו מישתרו בלחי וקורה"



# עירובין דף ח' ע"ב



רשות הרבים

קורה

חצר

חצר

חצר

צורת הפתח

צורת הפתח

מבוי גדול

צורת הפתח

צורת הפתח

חצר

מבוי קטן

חצר

חצר

מבוי קטן

מבוי קטן

חצר

חצר

מבוי גדול

לחי

קורה

לחי

לחי

רשות הרבים

"מבוי העשוי כנדל" לפרש"י כמבואר בראשונים,  
והתיקון לרבא דאמר "עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא, ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה"





# עירובין דף ח' ע"ב



"מבוי העשוי כנדל" לגירסת הרי"ף, (נכמבואר בריטב"א ובתורת חיים, ועיין בטור סי' שס"ד) והתיקון לרבא דאמר "עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא, ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה"





# עירובין דף ח' ע"ב



© כל הזכויות שמורות 15084

"מבוי העשוי כנדל" לתוספות לריטב"א לר"ן ולרשב"א,  
והתיקון לאב"י דאמר "עושה צורת הפתח לגדול והנך כולו מישתרו בלחי וקורה". לדעת הב"י גם לרש"י זה הציור.





# עירובין דף ח' ע"ב



"מבוי העשוי כנדל" לר"י, לריטב"א, לר"ן ולרשב"א,  
והתיקון לרבא דאמר "עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא, ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה"





פחות מ-4 אמות

מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה באלכסון







# עירובין דף ח' ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעי' ל'



רבא אמר אחד זה ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר





עד 10 אמות

הא דאמרת מניח את הקורה באלכסון לא אמרן אלא שאין באלכסונו יותר מעשר





יותר מ-10 אמות

אבל יש באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח אלא כנגד הקצר





מר סבר חודו הפנימי יורד וסותם ומר סבר חודו החיצון יורד וסותם



# עירובין דף ח' ע"ב

שו"ע סי' שס"ה סעי' ד'



הכל מודים בבין לחיים שאסור





# עירובין דף ח' ע"ב

שו"ע סי' שס"ג סעי' י"ד



נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן